

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Sturoul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Părerea de rău

Am pornit în dimineața radioasă a vieții noastre spre înălțimi albastrii, ce ne-au chemat — și acum ne aflăm pe panta prăpastiei. Și nu ne pare rău.

Am cântat cântecul plin de armonie îngerească al sufletului nevinovat, ca acum să facem parte din orchestra infernală a cărei dirijor este deavolul. Și nu regretăm.

Am trăit odată în aerul curat al unei atmosfere pure, azi ne otrăvim în atmosfera încărcată a păcatului. Și părerea de rău e departe dela noi.

Ne-am închinat odinioară lui Dumnezeu. Acum ingenunchem înaintea chipurilor cioplite de patimile noastre. Și nu simțim părere de rău.

Intreb: Ce va fi cu noi, când asfixiați de aerul otrăvit al păcatului, amețiți

de muzica drăcească vom cădea în abis și idoliile noștri prăbușindu-se și ei cu noi ne vor da ultima lovitură?

Atunci părerea de rău va fi târzie.

Ar fi mai bine dacă și noi, ca fiul rătăcit, ne-am da seamă de starea noastră, de răul trăit, de depărtarea cea mare pusă de noi între Tatăl nostru și noi. Ar trebui să gândim serios ce-am fost și ce suntem, ce auwie am risipit în țări străine de Dumnezeu. Și dacă ne aducem aminte de Tatăl nostru nemărginit de bun — și de răutatea imensă a noastră, de viața noastră veșnică, dată în schimbul plăcerilor trecătoare, nu se poate să nu simțim părere de rău sinceră. Și atunci vom urma pe fiul rătăcit și so-sind cu el la Tatăl vom spune și noi: „Tată, greșit-am la ceri și înaintea ta și nu mai sunt

vrednic a mă chema fiul tău; fă-mă ca pe unu din argații tăi!”

Și răspunsul Tatălui va fi și azi același: „Să ne veselim: căci fiul meu acesta mort era și a în-viat și pierdut era și s'a aflat.”

Dar să ne pară într-adevăr rău de păcatele noastre!

Știri din America.

În biserica din Towson (Mariland) din cauze necunoscute, s'a declarat un foc în ceasurile de dimineață. În vreme ce pompierii împreună cu o parte a credincioșilor au localizat focul, toți preoții liturghisitori au continuat celebrarea sfintei Liturghii, ba unul dintre ei a împărțit 75 de credincioși.

Sfânta mica Tereza de Pruncul Isus.

Recreațiile Terezei.

Când Tereza nu e ocupată cu lecțiile, nici cu îndatoririle pe care i le impun surioarele sau tata sau pe care și le impune ea singură ca să-și dea și ea partea la activitatea de albine ce se desfășoară în jurul ei, ce face? Ce face când nu-și însiră boabele rozariului? Ce face dânsa în recreație, în timpul când totul pare că rămâne în suspensie, de pildă în vacanțe? Să ne uităm la dânsa care e un copil creștin, care nu-l uită pe Dumnezeu. Dar tocmai acum sufletul ei îl caută; niciodată nu i s'a părut că are vreme îndeajuns spre a-l da contemplării, meditații, iubirii Aceluia care e Atotdesăvârșit, care închide într'insul prezentul, trecutul și viitorul, strălucirile eternității, căci ea se recrează într'insul. Dumnezeuzeirea este puterea dânsa limanul gândurilor ei.

*

Iată-o împreună cu familia mergând la o partidă de pescuit. Cu ce bucurie, seara, în ajun au adormit cu gândul la excursia de-a doua zi! Cu ce bucurie s'au trezit dis-de-dimineață și dânsa și Celina când Paulina le-a strigat pe nume! Un salut pios și plin de dragoste pentru Dumnezeu, apoi îmbrăcatul pe repezeală, apoi rugăciunea, cafeaua, panerșele plasa de fluturi pe umeri... și la drum. E așa de frumos! Soarele parcă râde. Căldura se

simte tot mai tare. Tot lungul drumului culeg flori și din când în când dau peste câte un cuib de păsărele prin tufisuri. Cu ce ochi se uita mica Tereza la pușorii de-abia eșiți din găoace! Cum dânsa e așa de mică, Paulina îi ajută să se suie, și iată-o cum dă la o parte cu mânuțele crenguțele înflorite, de-abia ținându-și răsuflarea ca să nu sperie pușorii!

— „Vrei să-i iei? o întreabă tatăl său. Is cintezi; ai putea să-i pui la un loc în colivia ta cu celelalte păsărele.“

Tereza rămâne un minut pe gânduri. Toate creaturile lui Dumnezeu îi sunt dragi! Ea are într'un mic acvarium peștișori mișcați roșii, are porumbei, papagali, canari, botroși, cânepari. Cintezi aceștia s'ar afla așa de bine în colivie! Dar nu! Asta ar însemna să-i fure dela mama lor și scumpul îngerăș care apără pe cei slabi, care n'ar vrea pentru nimic în lume să vatăme nici-o insectă macar, preferă să se lipsiască de păsărelele acestea așa de dragălașe.

Se așează iar la drum.

Tereza se uită cu admirație la păduri, la câmpuri, la livezile cele verzi. Pe când ochii îi sunt încântați, inimioara i se umple de o bucurie care o transportă dincolo de lumea aceasta căci tot ce vede e așa de frumos, așa de frumos că dânsa începe să se gândiască la Dumnezeu, la Acela care ne-a dat-o ca să ne bucurăm.

„Când mă gândesc, izbucnește dânsa, că bunul Dumnezeu a făcut toate acestea din

nimic! Cât e de puternic! Și asta ca să ne facă plăcere! O cât îl iubesc!“ În sfârșit se opresc la marginea unei ape mari, pe o pajiște frumoasă. Scot merindele; încep să dejuzeze: înainte de a pescui trebuie să se mai întremeze. Dar nici acolo Tereza nu uită pe bunul Dumnezeu ci zice cu evlavie rugăciunile. După ce luară masa așa de plăcută, plină de râsete, de exclamațiuni vesele, se împrăștiară, fiecare se lăsa în voia lui. Tereza aleară dela o sorioară la alta, culege ierburi, flori, pescuiește cu undița ei mică lângă tatăl său, și apoi se trage la o parte pe mal uitându-se în tăcere la peisagiul ce-l avea în față. Atunci ea se gândește la mama sa absentă, se gândește că pământul deși atât de frumos, nu-i decât un loc de trecere, o potecă care duce la cer unde totul e mai frumos, mai dulce și unde zilele de fericire nu se sfârșesc niciodată.

Dar iată că plăcuta excursie părea că o să se sfârșească rău de tot! În mai puțin de o clipă o furtună mare se adună și izbucnește. Domnul Martin i-a repede în brațe pe micuța Tereza, ducând-o departe de arborii ce atrag fulgerul și pe când străbate câmpul, trăsnetul cade, dintr'odată așa de aproape! Dar Terezei nu-i este teamă: ea este între mâinile lui Dumnezeu, după cum e în brațele tatălui său, sufletul ei pur nu se teme de moarte.

Furtuna a trecut și printre câmpiile pe care picăturile de apă strălucesc în razele soarelui care a apărut iarăși, familia se întoarce la Buissonnets.
(După Carbonel)

O. C.

Spicuri.

În „Ecoul Maramureșului” (No. 7, 16 Febr. 1935) citim următoarele: „În atenția publicului. Comitetul Reuniunii Femeilor Române Maramureșene aduce la cunoștința publicului că titlul de „Reuniunea gr. cat. a femeilor române” tipărit pe invitațiile la ceaiul dansant din seara de 9 Februarie a. c. a fost numai o greșală regretabilă a directorului dela „Clubul Astra,” iar combinațiile cu privire la transformarea acestei societăți feminine într-o reuniune confesională suet de domeniul fanteziei.”

Mare surprindere pentru noi! Cum, greșala directorului dela clubul Astra e atât de dejositoare, încât, cel care a inserat sirele de sus o socotește chiar ca regretabilă? Iar combinațiile cu privire la transformarea Reuniunii Femeilor în reuniune confesională sunt de domeniul fanteziei? Nici decum. De vreme ce sunt combinații reale nu mai sunt de domeniul fanteziei!

Ne surprinde aceasta atitudine cu atât mai vârtos, că noi suntem convinși, comitetul Reuniunii Femeilor — care atâta a muncit pentru Biserică, greșala

directorului dela clubul Astra o socotește de o simplă greșală, așa cum este și nicidecum de „regretabilă,” căci acest cuvânt înseamnă, că Reuniunii i-ar fi rușine de acest titlu, ce noi nu credem.

Combinațiile cu transformarea Reuniunii nu sunt chiar atât de fanteziste, cum le socotește acela, care a făcut rectificarea (arătând un spirit puțin catolic.)

Doamnele ortodoxe, eșite din legăturile Reuniunii, au înființat societatea ortodoxă „Altarul” pentru că așa au socotit, că trebuie să lucreze, numai și numai pentru scopurile lor confesionale. În acest scop au știut să renunțe la legăturile cu Uniunea Asociațiilor Femeiești din Tară, pentru că interese superioare au cerut, să aducă aceasta jertfă.

Cum doamnele ortodoxe au ieșit din Reuniune, au rămas numai doamnele catolice în legăturile ei, dând ei un caracter absolut catolic. Dovadă este pentru aceasta revelionul ultim, care a fost o adevărată manifestație catolică.

Dacă este așa, ce motive poate să aibă Domnul dela „Ecoul” de se revoltă atât de mult, că s'a anticipat titlul de „Reuniune greco-catolică”? Nu este acest titlu nici rușinos, nici dejositor!

Cel mult topica invitației s'ar putea excepționa.

De altcum au înțeles aceasta doamnele ortodoxe române, ruține, romano-catolice, reformate, evreice, care toate își au Reuniunile lor femeiești cu ca-

racter confesional . . . numai noi n'am înțeles aceasta necesitate a timpului, de vreme ce Domnul dela Ecoul (și nu comitetul!) o găsește „regretabilă și de domeniul fanteziei.”

Dar dacă Domnul se vrea convinge, n'are decât să întrebe membrele Reuniunii, care vor ști să dea răspunsul cuvenit.

MISMAR

CVITĂM cu mulțumită următoarele sume drept încurajare și abonamente pentru Dumineca primite în a. 1934, Of. Par. Budești 390 lei, IPSS. Nicolescu 60 lei, V. Pop Berbești 52 lei, Costin S.-Mare 52 lei, R. Avram Mănăștiur 100 lei, Of. Par. Tamaia 100 lei, Nic. Avram Mănăștiur 100 lei, Of. Par. Iapa 100 lei, Reverendisimul Dn. L. Vida Baia M. 180 lei, Al. Berinde 100 lei, Of. Par. Surdești 100 lei, Hazota G. curator Borșa 185 lei, Iecovan V. Vatra-Dornei 52 lei, Of. Par. Mocira 100 lei, I. Bohățiel Lapușei 100 lei, Pr. Cherecheș Curtuiuşul-M. 100 lei, — În anul 1935. I. Dobosi Gherta-M. 100 lei, IPSS Niculescu 60 lei, V. Pop Berbești 52 lei, IPSSa T. Frențiu 200 lei, Of. Par. Nănești 52 lei, Rev. Dn. L. Vida Baia-M. 100 lei, Pop Domnia 100 lei. S'au mai încesat prin vânzare în Librăria Asociațiunei și la Biserică 424 lei.

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Proces-Verbal

dreset în ședința săptămânală a secției religioase a Agrului din Văleni în ziua de 30 Ianuarie 1935 după Sf. Liturghie, fiind de față majoritatea membrilor.

Programul :

Ședința se deschide prin „Rugăciunile de dimineață,” deschiderea anunțată de Dl. inv. dir. P. Kirchmajer președ. Agrului, după care se desfășoară programul următor :

1. „Vorba cu pocăiții” disertație ținută de Dl. inv. dir. Petru Kirchmajer președ. Agrului.
2. „Miorița” poezie recitată de elevul Frățilă V. cl. VII.
3. „Strigături la joc” recit. de elevul Nemeș Petru cl. IV.
4. „Doina înstrăinătății” recit. de eleva Godja Ană cl. IV.

5. „Ce te legeni codrule” recit. de eleva Nemeș Mărie cl. III.

6. „Glume” recit. de elevul Godja Petru cl. IV.

7. Foaie verde și-o alună” recit. de Michnea Ioan cl. IV.

8. „Cinstiți pe -conducătorii voștri” disertație scrisă de Mărgineanu Grigore, secretarul Agrului și cetită de Frățilă Vasile cl. VII.

9. „Doina” poezie recit. de elevul Andreica Ilie cl. III.

10. „Să fugi de fapta rea” recit. de eleva Nemeș M. I. Gr. cl. III.

11. „Rugăciunea pt. sănătatea tatii” recit. de eleva Dunca Năstafă cl. III.

12. „Noaptea Crăciunului” recit. de elevul Iepan Vasile cl. III.

13. „Invalidul” recit. de eleva Nemeș Mărie cl. III.

14. „Fruntea sus” recit. de elevul Pop Vasile cl. IV.

15. Legenda Țigănilor p. II.” recit. de elevul Biroveți I. cl. V.

16. „Rănitul” recit. de elevul Michnea M. Cl. V.

17. Cozonacul, mămăliga și Țăranul” recit. de elevul Mărginean I. cl. IV.

18. „Intinde mie mâna Ta” recit. de elevul Petreș Petru cl. V.

19. „Lucrările de efectuit în luna Ianuarie : în grădină, în stupină,” îndrumări de Dl. P. Kirchmajer președ. Agrului.

20. Închiderea ședinței și cântarea „Cuvine-se cu adevărat.”

D. c. m. s.

Președintele Agrului :

P. Kirchmajer inv. dir.

Preot :

Anton Dunca

Secretarul Agrului :

Mărginean Grigore.

Calendar săptămânal.

24 Februarie — 2 Martie 1935.

24. Dumineca Fiului rătăcit.

Ap. I. Cor. 6, 12 Evg. Luca 15, 11

Afl. cap. sf. Ioan

25. Luni Ep. Tarasie † 806

26. Marți Ep. Porfirie † 421

27. Mercuri C. Procopie † 741

28. Joi C. Vasilie

1. Vineri M. Eudochia † 114

2. Sâmbătă M. Teodor † 324

„Nenorocit bătrânul care, într'o viață atât de îndelungată, n'a văzut că trebuie să disprețuiască moartea. Într'adevăr, una din două : sau că moartea stinge totul în noi, și atunci de ce ce să ne îngrijim de dânsa ? Sau că dânsa conduce sufletul nostru într'un loc, unde va fi pentru eternitate . . . Și-apoi poate fi un om așa de nesocotit, oricât ar fi de tânăr, ca să fie sigur că dânsul va trăi până seara.”

(M. T. Cicerone
„Despre Bătrânețe”)